

Resolució 98/2021, de 21 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 830/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Expedients dels aspirants que han superat una oposició.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Resum: L'article 21.3 LPAC preveu que quan les normes reguladores dels procediments no fixen un termini màxim, aquest serà de tres mesos. Aquesta previsió no és aplicable a aquest cas en atenció a les consideracions següents. Per una banda, perquè hi ha una norma reguladora del procediment d'accés a informació pública que fixa el termini màxim d'un mes per resoldre la sol·licitud: precisament l'article 33.1 LTAIPBG, precepte que forma part de la regulació d'un procediment administratiu, el d'accés a la informació pública; certament, aquest termini pot ser desplaçat si la regulació específica d'accés a l'expedient selectiu sol·licitat en preveu un de diferent, que no és el cas; davant la manca d'un termini específic del procediment en qüestió, ha de ser preferent l'aplicació supletòria del termini propi dels procediments d'accés a informació pública (que materialment són assimilables del tot als procediments d'accés a l'expedient), que és més específic que el termini genèric de l'article 21.3 LPAC. I és que, per una altra banda, el criteri aplicat per l'Ajuntament comporta per a la persona reclamant, que té la condició d'interessada, un tracte procedimental pitjor que el que correspondria a qualsevol persona aliena al procediment de selecció, la qual cosa resultaria incongruent amb la seva posició jurídica.

Paraules clau: Ajuntaments. Persona interessada. Selecció de personal. Procediment obert. Termini per resoldre. Lliurament extemporani de la informació. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 9 de desembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 830/2020, presentada per una persona interessada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 29 d'octubre de 2020 la persona reclamant presenta dues instàncies a l'Ajuntament de Barcelona (una adreçada al Servei de Recursos Humans i l'altra al de Transparència) en les que, després d'invocar l'article 53 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú (LPAC), i de fer constar que necessita la informació sol·licitada per preparar un recurs d'alçada en relació amb

el procés de selecció en el qual és persona interessada, demana accés als expedients dels aspirants seleccionats i d'altres aspirants que identifica amb el seu nom.

3. El 9 de novembre de 2020 el servei de transparència municipal comunica a la reclamant que la seva sol·licitud, en aplicació de la disposició addicional 1a.1 LTAIPBG, s'ha de regir per la normativa de procediment administratiu, i no per la de transparència, motiu pel qual la seva sol·licitud hauria estat derivada al servei de recursos humans.
4. La Reclamació presentada el 9 de desembre de 2020 fa una extensa argumentació sobre els drets de la persona reclamant en el procés selectiu en relació amb el qual demana informació, sobre el seu dret d'accés als expedients sol·licitats i discrepa de la resposta rebuda del servei de transparència perquè, al seu entendre, no li reconeix els drets derivats de la legislació de transparència i accés a la informació pública. Assenyala que, llevat la resposta indicada a l'antecedent 3, l'Ajuntament no hauria contestat les sol·licituds de la persona reclamant.
5. El 17 de desembre de 2020 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 17 de desembre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 23 de desembre de 2020 la GAIP rep una comunicació de la persona reclamant segons la qual hauria estat convocada per l'Ajuntament de Barcelona per al dia 7 de gener del 2021, per tenir accés a l'expedient sol·licitat.
8. El 24 de desembre de 2020 la GAIP respon la comunicació anterior de la persona reclamant i li demana confirmació de l'efectivitat de l'accés sol·licitat, després d'assistir a la convocatòria indicada a l'antecedent anterior. No consta a la GAIP resposta de la persona reclamant.
9. El 5 de gener de 2021 la GAIP rep l'informe i còpia de l'expedient de l'Ajuntament de Barcelona. L'informe municipal argumenta que la sol·licitud de la qual deriva la Reclamació ha estat presentada per una persona interessada i que, en aplicació de la disposició addicional 1a.1 LTAIPBG, s'ha de resoldre de conformitat a la legislació de procediment administratiu, i que, atès que no està previst cap termini específic per respondre les sol·licituds d'accés a l'expedient, s'ha d'aplicar el termini general de tres mesos establert per a aquests casos per l'article 21.3 de la llei

39/2015, del procediment administratiu comú (LPAC); en aplicació d'aquest termini, seria procedent desestimar la Reclamació perquè el termini de què disposa l'Ajuntament per resoldre la sol·licitud encara no ha finit. L'informe també posa de manifest que el 7 de gener de 2021 la persona reclamant ha estat convocada per Recursos Humans per accedir a l'expedient.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat i règim jurídic aplicable a la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Ajuntament de Barcelona ha indicat a la persona reclamant que la sol·licitud de la qual deriva la Reclamació no es regeix per l'LTAIPBG, sinó per la normativa de procediment administratiu, perquè es tracta d'una sol·licitud d'accés a un expedient en curs, en el qual la persona reclamant té la condició d'interessada, i per a aquests casos la disposició addicional 1a.1 LTAIPBG es preveu la subjecció de la sol·licitud a la normativa de procediment administratiu.

Des de la Resolució 17/2015, de 23 de desembre, la GAIP aplica els criteris següents a l'accés a la informació relativa a procediments en tràmit per les persones que hi tenen la condició d'interessades: "pel que fa al dret d'accés a la documentació que integra procediments administratius en tràmit, cal assenyalar que no hi ha cap disposició a l'LTAIPBG, inclosa la seva disposició addicional 1a, que estableixi cap motiu d'inadmissió, ni cap límit d'accés que es defineixin en funció del caràcter obert o tancat dels procediments administratius. Això comporta que el dret d'accés a la informació pública s'ha de poder exercir amb independència de si aquesta informació forma part d'un procediment obert o tancat, o de cap procediment específic. Si la voluntat del legislador fos la de denegar l'accés als expedients tancats, ja ho hauria establert, i no ho fa, ni per activa, ni per passiva. Més aviat tot el contrari: l'Exposició de motius de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que té una disposició addicional 1a amb el mateix contingut de la disposició addicional 1a de l'LTAIPBG, assenyalava expressament com una de les limitacions de la regulació precedent del dret d'accés, que precisament pretén superar la nova legislació de transparència, el fet de limitar l'accés als documents continguts a procediments administratius ja finalitzats (apartat II de l'Exposició de motius, en relació amb l'article 37 LRJPAC). Està clar, doncs, que la voluntat del legislador no pot ser altra que la d'admetre i protegir l'exercici del dret d'accés, per part de qualsevol persona, a la informació pública, amb independència del caràcter obert o tancat dels procediments que la contenen.

Establert el dret de qualsevol persona a accedir a la documentació inclosa a procediments administratius oberts, cal valorar tot seguit si aquest dret es pot restringir quan qui l'exerceix té la condició de persona interessada en el procediment administratiu concernit. Per raons de mera obvietat cal descartar aquesta possibilitat, ja que seria una autèntica incongruència, contrària als més

elementals principis d'igualtat i de no discriminació, oferir major accés i més ben garantit a la informació pública continguda en un procediment obert a la ciutadania en general, que a les persones que hi tenen la condició d'interessades. Cal tenir en compte, a més, que no hi ha cap precepte a l'LTAIPBG del qual es pugui desprendre que la condició d'interessat o interessada en un procediment administratiu hagi de ser o pugui ser un motiu d'inadmissió de les sol·licituds d'informació a l'Administració pública o de les reclamacions a la GAIP. La garantia de la reclamació a la GAIP, que protegeix mitjançant un procediment breu i gratuït davant d'un òrgan independent el dret general d'accés a la informació pública de qualsevol ciutadà o ciutadana, amb tanta o més raó ha d'emparar el dret de les persones interessades a obtenir la informació inclosa en els procediments administratius que els afecten, i res hi ha a la disposició addicional 1a LTAIPBG que ho impedeixi.

Tot el contrari: el que estableix aquesta disposició és que la posició jurídica que correspon a les persones interessades en un procediment administratiu, en relació amb l'accés a la informació pública que l'integra, es defineix no tant pel règim jurídic aplicable al dret d'accés a la informació pública, sinó pels drets de major intensitat d'accés a l'expedient que els reconeix la legislació de procediment administratiu (en aquest sentit, l'article 26 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, reconeix sense restriccions a les persones interessades en un procediment administratiu en tramitació el dret a accedir a l'expedient i a obtenir una còpia dels documents que en formen part), i tot amb independència de si qui resol les sol·licituds d'accés és l'Administració responsable de tramitar el procediment concernit o, en via de reclamació, la GAIP, o el jutge o tribunal que hagi de resoldre l'eventual recurs jurisdiccional. La disposició addicional 1a LTAIPBG no qüestiona la competència de la GAIP per entendre sobre reclamacions en matèria d'accés a la informació pública formulades per persones interessades en un procediment administratiu, sinó que només incideix en el dret material (l'LTAIPBG o la legislació de procediment administratiu) que haurà d'aplicar la GAIP per resoldre-les.

Certament, el més versemblant és que les persones interessades en un procediment administratiu en tràmit puguin accedir amb normalitat a l'expedient i que sigui precisament l'òrgan responsable de la seva tramitació qui els garanteixi i faci efectiu aquest dret, de manera que el puguin exercir dins dels terminis que millor els convingui de cara a una resolució favorable, no tant de l'accés en si, sinó del procediment. Ara bé, si l'òrgan competent denega l'accés sol·licitat, res no impedeix que, sens perjudici de continuar la normal tramitació del procediment, ni dels efectes impugnatoris que la manca d'accés a l'expedient pugui tenir en el futur sobre la resolució del fons de l'assumpte, la persona interessada pugui acudir a la via especial de garantia instituïda per la legislació de transparència (la reclamació a la GAIP). Amb independència del règim substantiu aplicable, aquests també són casos d'exercici del dret d'accés a la informació pública, matèria que constitueix la missió de la GAIP, de manera que res permet qüestionar-ne la seva competència, si la llei no l'exclou expressament, que no és el cas.

Per tant, la conseqüència de si es donés la circumstància de la disposició addicional 1a LTAIPBG seria bàsicament que tant l'Administració com la GAIP haurien de reconèixer a les persones interessades en el procediment administratiu (tant en el moment d'atendre les seves sol·licituds d'informació, com en el de resoldre les seves reclamacions o els seus recursos) el plus de legitimitat que pugui correspondre a aquesta condició, respecte de la predicable a la ciutadania en general, als efectes de poder ponderar més favorablement, si escau, el seu dret d'accés amb els altres drets o interessos que concorrin en el cas”.

A la vista d'aquestes consideracions, és procedent concloure que la GAIP és competent per atendre aquesta Reclamació, malgrat tingui per objecte una sol·licitud d'accés a un expedient obert o en tràmit, per part d'una persona que hi té la condició d'interessada.

Sense qüestionar l'anterior, l'informe municipal posa en dubte l'admissibilitat de la Reclamació perquè la considera prematura, ja que, al seu entendre, en haver de registrar-se, la sol·licitud de la qual deriva, per la legislació de procediment administratiu, i no per la de transparència, el termini del qual disposaria l'Ajuntament per resoldre és el de 3 mesos establert per l'article 21.3 LPAC, en comptes del d'un mes fixat per l'article 33.1 LTAIPBG, de manera que quan es presenta la Reclamació l'Ajuntament encara està en termini per resoldre vàlidament.

L'article 21.3 LPAC preveu que quan les normes reguladores dels procediments no fixen un termini màxim, aquest serà de tres mesos. Aquesta previsió no és aplicable a aquest cas en atenció a les consideracions següents. Per una banda, perquè hi ha una norma reguladora del procediment d'accés a informació pública que fixa el termini màxim d'un mes per resoldre la sol·licitud: precisament l'article 33.1 LTAIPBG, precepte que forma part de la regulació d'un procediment administratiu, el d'accés a la informació pública; certament, aquest termini pot ser desplaçat si la regulació específica d'accés a l'expedient selectiu sol·licitat en preveu un de diferent, que no és el cas; davant la manca d'un termini específic del procediment en qüestió, ha de ser preferent l'aplicació supletòria del termini propi dels procediments d'accés a informació pública (que materialment són assimilables del tot als procediments d'accés a l'expedient), que és més específic que el termini genèric de l'article 21.3 LPAC. I és que, per una altra banda, el criteri aplicat per l'Ajuntament comporta per a la persona reclamant, que té la condició d'interessada, un tracte procedimental pitjor que el que correspondria a qualsevol persona aliena al procediment de selecció, la qual cosa resultaria incongruent amb la seva posició jurídica.

Ateses les anteriors consideracions, és procedent concloure que la Reclamació no ha de ser inadmesa per extemporània i que escau la seva admissió a tràmit.

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha convocat a la persona reclamant per facilitar-li l'accés sol·licitat, en el marc d'aquest procediment. I és de suposar que aquest accés haurà tingut lloc, perquè la GAIP ha demanat específicament a la persona reclamant que informi dels resultats de la convocatòria d'accés i aquesta, malgrat haver passat gairebé dues setmanes, no ha manifestat cap incidència. Aquest fet permet suposar la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'haurien esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 21 de gener de 2020, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 830/2020 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.